

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov Nr. 352 af 22. December 1934 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta udløber med Udgangen af Aaret 1935. Med Henblik paa Valutaordningens Fornyelse har der i August og September Maaneder været ført en Række Forhandlinger med Hovederhvervenes Organisationer for at drøfte Mulighederne for saadanne Ændringer i Valutaloven, at Erhvervene i højere Grad end hidtil kunde deltage i Administrationen af Importreguleringen. Under disse Forhandlinger skitseredes fra Regeringens Side en Plan til en ændret Affattelse af Valutaloven. Foranstaaende Lovforslag er i alt væsentligt i Overensstemmelse med Regeringens fornævnte Plan.

Bestemmelserne i §§ 1—2 er enslydende med de Regler, der findes i den gældende Lov.

I § 3, 1ste Stykke, er Valutaordningens valutariske, handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal, saaledes som disse ogsaa var udtrykt i den gældende Lovs § 3, præciseret, idet det i Overensstemmelse med den hidtidige Regel foreskrives, at de omhandlede importregulerende Foranstaltninger vil være at træffe efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg.

De Varer, med Hensyn til hvilke importregulerende Foranstaltninger kan træffes, er, ligesom Tilfældet var før Loven af 22. December 1934, samlet i en fælles Varefortegnelse, idet de i den tidligere som Bilag 2 til Loven optrykte Varefortegnelse angivne Varer i Forslaget er optaget i Hovedfortegnelsen og undergivet de for denne gældende Regler. Varefortegnelsen svarer iøvrigt til den hidtidige Varefortegnelse, saaledes som denne er ændret ved Bekendtgørelse Nr. 360 af 28. December 1934, Bekendtgørelse Nr. 145 af 27. April 1935 og Bekendtgørelse Nr. 230 af 14. August 1935. Ændringer i Varefortegnelsen kan ifølge § 3, 3die Stykke, foretages af Ministeren for Handel, Industri og Søfart med Tilslutning fra Valutaudvalget, dog at Valutaraadet først skal have Lejlighed til at udtale sig.

Ved Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, opretholdes Adgangen til Iværksættelse af private Vareudvekslinger, saaledes at det udtrykkeligt udtales, at den i Forbindelse med de paagældende Varebytteforretninger

stedfindende Udførsel skal være en paaviselig Merudførsel, idet det ifølge den til Grund for disse Forretninger liggende Tanke maa være en Forudsætning for at tillade en uden for de periodiske Importreguleringsplaner liggende Import, at der opnaas en tilsvarende Merudførsel og dermed forbunden upaaregnet Eksportindtægt.

Ifølge § 3, 4de Stykke, tages Importforholdene i 1934 (eventuelt 1935) til Udgangspunkt for Udfærdigelsen af de periodiske Importbevillinger, idet det ikke er fundet rigtigt længere at benytte et saa fjerntliggende Aar som 1931 som Grundlag. Samtidig er det direkte angivet, hvilke Personer og Firmaer der som Importører skal anses berettigede til at faa Del i de periodisk udfærdigede Bevillinger. Ved Bevillingernes Udfærdigelse vil Valuta-Kontoret have at holde sig for Øje, at Bevillingerne bør udfærdiges med den Ligelighed, som Hensynet til Forholdene og Opnaelse af Lovens Formaal muliggør, saaledes at Vilkaarlighed udelukkes. Den hidtidige Regel, hvorefter den enkelte Importørs Indførsel ikke maatte begrænses til mindre end 45 pCt. af Importværdien i 1931 i danske Kroner, medmindre handelspolitiske Hensyn eller de iøvrigt ifølge Loven gennem de importregulerende Foranstaltninger forfulgte Formaal kom i Betragtning, er ikke opretholdt i Forslaget, idet Reglen har vist sig at være mindre hensigtsmæssig og som Følge af dens Begrænsning tillige uden væsentlig praktisk Betydning.

Ifølge § 4 begrænses Gyldigheden af de i en Periode udstedte Importbevillinger til den paagældende Periode og den derpaa følgende Periode, medmindre Nationalbankens Valuta-Kontor i særlige Tilfælde maatte træffe anden Bestemmelse. Forslag herom skal forelægges Rigsdagens Valutaudvalg til Godkendelse, inden endelig Beslutning træffes. Den nye Regel vil formentlig være hensigtsmæssig, idet Valuta-Kontoret herefter i højere Grad end nu vil kunne have Overblik over, hvor mange gamle Bevillinger det kan bortse fra ved Planlæggelsen af de periodiske Bevillingstildelinger. De allerede nu udstedte Bevillingers Løbetid forudsættes at kunne begrænses paa tilsvarende Maade.

Den i den gældende Lovs § 3, sidste Stykke, indeholdte Bestemmelse angaaende Fordeling af Bevillinger til Ny-Importører, svarende til indtil 3 pCt. indenfor hver Vare-